

Commemoració del 734 aniversari de la Victòria Catalana (1285)

XXXIII Trobada al Coll de Panissars

Diumenge, 6 d'octubre de 2019

Programa:

A les 8 del matí: Sortida autocar, de la plaça de la Universitat, davant de la Universitat. Esmorzar a l'Àrea de l'Empordà.

A 2/4 de 12:

Ofrena floral a l'estela commemorativa del Coll de Panissars. Recepció de les autoritats.

Commemoracions del 2019: Recordança d'aniversaris de patriotes traspassats.

▶ **734 anys de la Victòria Catalana del Coll de Panissars (1285):** Victòria de **Pere el Gran**, fill de **Jaume I**, contra l'invasor francès **Felip III de França**, dit **Felip l'Ardit**, fou rei de França (1270-1285).

Paraules de:

- **Il·lma. Sra. Sònia Martínez i Juli**, alcaldessa de la Jonquera.
 - **Il·ltre. Sra. Anna Pérez i Mesquida**, regidora d'ERC de l'Ajuntament de la Jonquera.
 - Representant de l'IPECC, entitat iniciadora d'aquesta trobada anyal.
 - **Adhesió** de representants d'associacions i entitats de la Jonquera i de Figueres.
 - **Sr. Josep Lluís Fernàndez i Safont**, coordinador de la Trobada al Coll de Manrella.
 - **Professora Daniela Grau**, coordinadora del Dia de la Memòria d'Elna (recordança de la massacre d'Elna el 1285 per l'invasor francès Felip l'Ardit).
 - **Sr. Joan Badia i Homs**, historiador medievalista.
- ▶ Acompanyament musical pel músic **Sergi Labarta**, professor de l'Escola de Música de la Jonquera: **Cant del poble**, **Se canta**, himne occità, **Els Segadors**, himne nacional de Catalunya.
- ▶ **A la 1:** Visita al **Museu Memorial de l'Exili**, de la Jonquera. Exposició temporal: **Genocide Project. Espais d'excepció**, d'Eduardo Gómez Ballesteros
- ▶ **A 3/4 de 2:** Dinar d'amistat, a la Societat "La Unió Jonquerenca" de la Jonquera.
- ▶ **A les 4 de la tarda:** Visita guiada per l'historiador **Joan Badia i Homs** a les restes arqueològiques de Trofeus de Pompeu, la Via Augusta i el Monestir de Santa Maria de Panissars, damunt del Coll de Panissars a la serralada de l'Albera.

Import: Autocar i dinar 35 €

Organització: IPECC ipecc@ipecc.cat / www.ipecc.cat –
Indrets del Record T. 93 317 84 68 indretsdelrecord@gmail.com
Col·laboració: Ajuntament de la Jonquera Tel. 972 55 40 05.
Centre Cultural de l'Albera - Can Laporta –
Escola de Música de la Jonquera Tel. 972 55 57 13.

Placa commemorativa al Coll de Panissars:
En honor i memòria del rei
PERE EL GRAN
i del poble català que l'any 1285
va derrotar en aquest coll de Panissars els invasors de Catalunya.
Setembre 1985

XXXIII aniversari de la trobada anual al coll de Panissars

Trobada històrico-patriota

L'any **1985** es commemoraren oficialment els **700 anys de la batalla del coll de Panissars**, la victòria contra la invasió dels francesos al lloc de retirada del vençut i moribund Felip l'Ardit, rei de França; es féu un acte institucional amb parlaments sobre la història i s'hi inaugurà una placa que en recorda el fet.

Enric Garriga Trullols, president de l'Institut de Projectió Exterior de la Cultura Catalana (IPECC), transformà aquesta commemoració en trobada anual. Fou l'iniciador de la continuïtat d'aquella commemoració al coll de Panissars. La seva fe i la seva lluita per la independència les va manifestar any rere any en cada una de les trobades.

Continuem aquesta trobada pel coneixement de la nostra història i per l'encoratjament de la lluita per la victòria que hem d'aconseguir. Visca Catalunya lliure!"

**LLIBERTAT PRESOS
POLÍTIQS I EXILIATS**

Recordança dels presos polítics i exiliats

L'independentisme i la no-violència

Els únics que han de demanar perdó per la violència són l'Estat espanyol.
Exigim que es deixi d'utilitzar la repressió com a instrument polític.
És l'Estat qui criminalitza l'independentisme.

La violència hi va ser amb l'1-O i la vulneració de drets és constant.
Seguirem al carrer sempre que faci falta per defensar els drets i les llibertats.
L'independentisme és un moviment pacífic.
Mai no hi ha hagut un fet violent, si mai hi fos, el condemnariem.

Marcel Mauri

Vicepresident d'Òmnium Cultural
En les vigílies de l'1d'octubre de 2019

El govern espanyol s'apunta a la festa del terrorisme.

Sense fer soroll, amb un perfil baix,
sense el patetisme repugnant de Ciutadans,
però ja contribueix a barrejar independentisme amb terrorisme.
Avui la portaveu del govern Sánchez ha demanat a Torra
que digui “amb claredat” que es desmarca de la “potencial violència”.
Que no ho ha dit prou vegades?
Que no ho han dit prou vegades tots els líders de l'independentisme, tots,
que és pacífic i ho vol ser sempre,
i que només la no-violència portarà a la victòria?

(Extret de Notícies 28.9.2019)

Commemoració: 150 anys del naixement de Gandhi

(2 d'octubre de 1869 – 30 de gener de 1948)

Mohandas Karamchand Gandhi, va ser un pensador i polític indi. Se'l coneix amb el sobrenom de **Mahatma Gandhi** (la paraula *mahatma* significa 'gran ànima'; prové de les formes del sànscrit *maha-* 'gran' i *atma-* 'ànima'). Fou un dels pares de la independència de la nació índia mitjançant l'ús de la no-violència.

El 1921 figurava al capdavant del Congrés Nacional Indi. Va instaurar nous mètodes de lluita (les vagues i les vagues de fam), predicava la no-violència com a mitjà per a resistir el domini britànic. Preconitzava la total fidelitat als dictats de la consciència, arribant fins i tot a la desobediència civil si fos necessari; a més, va lluitar per tornar a les velles tradicions índies. Fou empresonat en diverses ocasions, aviat es va convertir en un heroi nacional.

Marxa de la Sal

Després d'un recorregut a peu de 300 quilòmetres, Gandhi arriba el 6 d'abril de 1930 a la costa de l'Oceà Índic amb una multitud de gent que s'ha afegint al seu pas. Avança dins de l'aigua i recull amb les mans una mica de sal. Amb aquest petit gest i altament simbòlic, Gandhi encoratja els seus compatriotes a violar el monopoli de l'estat sobre la distribució de sal. Aquest monopoli obliga tots els consumidors indis, inclosos els més pobres, a pagar un impost sobre la sal i els prohibeix recollir-la ells mateixos.

A la platja, la gentada, nodrida de diversos milers de simpatitzants, imita el Mahatma Gandhi i recull aigua salada en recipients. El seu exemple és seguit per tot el país. De Karachi a Mumbai els indis evaporen l'aigua i recullen la sal a plena llum del dia, desafiant els britànics.

Els britànics omplen les presons amb 60.000 'lladres de sal'. Els indis, fidels a les recomanacions de Gandhi, no es resisteixen. El mateix Mahatma és detingut i passa nou mesos a presó. Finalment, el virrei reconeix la seva impotència per imposar la llei britànica. Cedint a les peticions de Gandhi, allibera tots els presoners i reconeix als indis el dret de recollir ells mateixos la sal.

El 15 d'agost de 1947, l'Imperi de les Índies es convertirà per fi en independent.

Reconeixements

Gandhi mai no va arribar a rebre el premi Nobel de la Pau, encara que va ser-hi nomenat cinc vegades entre 1937 i 1948. Dècades després, no obstant això, el comitè que administra el premi Nobel va declarar la injustícia de tal ommissió, que va atribuir als sentiments nacionalistes dividits que van negar tal premi a Gandhi.

Quan al dalai-lama li va ser atorgat aquest premi el 1989, el president del comitè va declarar que, en part, aquest premi s'atorgava en homenatge a Mahatma Gandhi.

El govern de l'Índia atorga un premi a què denominen el Premi de la Pau Mahatma Gandhi, que ha estat concedit, entre d'altres, a Nelson Mandela, el dirigent sud-africà.

El 30 de gener se celebra el Dia de la Pau en record a Gandhi.

Per què l'independentisme recorda la Marxa de la Sal de Gandhi? Diumenge, 6 de maig del 2018

l'ANC del Baix Llobregat va organitzar la **marxa**
'Els catalans també fem sal',

per exigir l'alliberament dels presos polítics,
recordant el gest de sobirania que va significar
la Marxa de la sal liderada per **Gandhi** el 12 de març del 1930
amb l'objectiu d'aconseguir la **independència** de l'Índia
sotmesa a l'Imperi Britànic.

La marxa va començar a dos quarts de set del matí
al **Pont del Diable de Martorell**
i va acabar a la **platja del Prat de Llobregat**
a quarts de tres, després d'haver recorregut uns trenta-dos quilòmetres.

Tarda: Visita guiada a les importants restes arqueològiques de l'antiguitat.

L'historiador medievalista **Joan Badia i Homs**, ens guiarà pel recorregut de les restes arqueològiques de **Trofeus de Pompeu**, la **Via Augusta** i el **Monestir de Santa Maria de Panissars**, damunt del Coll de Panissars a la serralada de l'Albera.

Al coll de Panissars hi ha les restes d'un monestir-hospital benedictí medieval, el priorat de Santa Maria de Panissars, construït sobre una gran edificació romana, recentment descoberta i identificada amb la *Mansio Summum Pyrenaeum* (situada en el punt de trobada entre la Via Domitia i la Via Augusta), i sobre els anomenats *Trofeus de Pompeu*, que Pompeu el Gran hi erigí per commemorar la seva victòria sobre Quint Sertori.

Aquest coll és cèlebre per la **batalla del coll de Panissars** que hi va tenir lloc els dies 30 de setembre i 1 d'octubre del 1285, durant la Croada contra Catalunya, relatada per Bernat Desclot a la seva crònica, en la qual l'exèrcit de Pere el Gran va vèncer el de Felip III de França, dit *Felip l'Ardit*.

Restes arqueològiques del Coll de Panissars

